

Sakspapir

Saksbehandlar	Arkiv	ArkivsakID
Tore Johan Erstad	Gbnr - 41/20, FA - L42	15/1783

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
06/2016	Utval for drift og utvikling	PS	26.01.2016

GBNR 41/20 - Dispensasjon for tilkomstveg i strandsona - Klage frå Fylkesmannen i Hordaland

Vedlegg:

Jordlovsvurdering av veg fram til hytte Gbnr. 4120 Skarpenes

Merknad til klage frå Fylkesmannen - Etablering av tilkomstveg til fritidsbustad på gbnr 41/20

Klage over dispensasjon på tilkomstveg - gnr. 41, bnr. 20

Søknad om dispensasjon for framføring av veg på Skarpeneset, gbnr 41/20

Klage over vedtak i delegert sak 339/2015 - Avslag på søknad om dispensasjon frå kommuneplanen sin arealdel og frå byggjeforbod i strandsona for framføring av veg til fritidsbustad på gbnr. 41/20 i Meland kommune

Søknad om dispensasjon frå LNF og strandsona

1 Søknad om dispensasjon gbnr 41-20 framføring av veg og terrasse

2 Situasjonsskart veg til gbnr 41-20 M 1-500 A4

Tilkomstveg og terrasse gbnr 41/20

Delvis godkjenning - BNR 4120 - Søknad om dispensasjon for tilkomstveg til fritidsbustad og oppføring av veranda

Klage på vedtak om dispensasjon frå LNF og strandsona for etablering av tilkomstveg gbnr 41/20

41-20 1_1000

41-20 1_3000

Saksopplysningar:

Tiltak:

I medhald av Plan- og bygningslova (pbl.) § 19-2 har Wayne Mark Robbins v/Kjell Reigstad søkt om dispensasjon frå respektivt arealformålet «Landbruks-, natur- og friluftsområde» i kommuneplanen sin arealdel (KPA) og frå forbodet i Plan- og bygningsloven (pbl) § 1-8 mot byggjetiltak i strandsona for framføring av veg over gbnr. 41/2 og 7 til eksisterande fritidsbustad på gbnr 41/20. Det vert vist til vedlagte søknad m/ vedlegg datert 20.5.2015.

Den planlagde vegen vert om lag 150m lang, med ei breidde på inntil 3m.

Sakshistorikk:

Ved administrativt vedtak av 23.9.2015, DS-sak 339/2015, vart søknaden om dispensasjon for vegtiltaket avslått. Avslaget vart påklaga av tiltakshavar.

Utval for drift og utvikling (UDU) i Meland kommune gav i møte 3.11.2015, sak 78/2015, dispensasjon for bygging av tilkomstveg til fritidsbustad på gbnr 41/20, Skarpeneset. Klagen frå tiltakshavar vart soleis tatt til følgje av UDU. Vedtaket hadde følgjande ordlyd:

«Utval for drift og utvikling viser til klage dagsett 13.10.2015 og til synfaring på staden.

Utval for drift og utvikling gjev i medhald av plan- og bygningslova (pbl) § 19-2 dispensasjon frå kommuneplanen sin arealdel og frå byggjeforbod i strandsona for framføring av veg til fritidsbustad på gbnr 41/20. Som grunngeving vert rekna:

Synfaring på staden viste at dei faktiske tilhøva låg godt til rette for omsøkt veg.
- I tillegg til veg til fritidsbustaden, vil omsøkt veg også kunne nyttast omkringliggjande landbrukseigedomar.

Tiltaket kan ikkje setjast iverk før det er godkjend etter pbl kap. 20. Dispensasjonen fekk vekk dersom den ikkje vert nytta innan tre år, jf pbl § 21-9. [...]».

Fylkesmannen i Hordaland har rettidig klaga på vedtaket ved skriv dagsett 24.11.15. Tiltakshavar har etter orientering om klagen frå administrasjonen kome med merknader til denne ved skriv dagsett 16.12.2015.

På bakgrunn av tematikken i klagen og grunngevinga for dispensasjonen knytt til landbruksomsyn, har landbrukskontoret gjort ei førebels vurdering i høve til jordlova § 9 (omdisponering av dyrka eller dyrkbar jord), jf uttale dagsett 13.1.16. Tiltakshavar har ikkje søkt om løyve til omdisponering etter jordlova, og jordlovsvurderingar var ikkje avgjerande ved administrasjonen sitt opphavlege avslag i saka. Løyve til omdisponering etter jordlova vil formelt bli behandla som ein del av etterfølgjande byggjesøknad etter pbl kap 20.

Klagen, tiltakshavar sine merknader og kommunen si jordlovsvurdering vert nærare gjennomgått nedanfor. Det vert elles vist til vedlagte saksdokument i sin heilskap.

Nærare om innhaldet i klagen:

Frå Fylkesmannen sin klage vert følgjande sitert:

«I Utval for drift og utvikling i Meland kommune si grunngeving av vedtaket skriv dei at:

'I tillegg til veg til fritidsbustaden, vil omsøkt veg også kunne nyttast av omkringliggjande landbrukseigedomar.'

Fylkesmannen si vurdering er at det ikkje veg opp for dei negative sidene i saka. Vegen skal i hovudsak brukast som veg til fritidsbustaden, og Fylkesmannen kan ikkje sjå kva reell nytte vegen vil ha for drifta av landbrukseigedomen. Vegen vil også dele marka i to. Det vil ha ein negativ verknad på kulturlandskapet, og kan i tillegg føre til driftsulemper for landbruket. Det er Fylkesmannen si vurdering at tiltaket ikkje har fordelar utover at eiger av fritidsbustad får ein enklare tilkomst til hytta si. Den omsøkte vegen vil etter vurderinga vår beslaglegge overflatedyrka jord, utan at det er nokre vesentlege grunnar som talar for det.

Fylkesmannen si vurdering er etter dette at omsyna bak arealdelen av kommuneplanen vert vesentleg tilsidesett dersom det vert gitt dispensasjon til tilkomstveg, jf. pbl. § 19-2 andre ledd første setning.

I tillegg kan Fylkesmannen heller ikkje sjå at det ligg føre ei overvekt av grunnar for ein dispensasjon i denne saka, jf. pbl. § 19-2 andre ledd andre setning. Lova sine vilkår for dispensasjon er ikkje oppfylte. Fylkesmannen finn difor å måtte klaga på Meland kommune sitt vedtak i sak 78/2015.

Me ber om at vedtaket vert gjort om slik at det ikkje vert gitt dispensasjon som omsøkt. Fylkesmannen ber vidare om at vedtaket vert gitt utsett iverksetjing til dess klagesaka er avgjort, jf. forvaltingslova § 42.»

Det vert vist til klagen i sin heilskap.

Til orientering har det ikkje vore aktuelt å vurdere utsett iverksetjing etter fvl § 42 fordi det ikkje er gitt byggjeløyve etter pbl kap 20. Søknaden om byggjeløyve vert behandla etter endeleg avgjerd av dispensasjonssaka.

Tilleggsmerknader frå tiltakshavar:

Tiltakshavar har i korte trekk gjort gjeldande følgjande i sine merknader til klagen:

- Klagen inneheld ikkje vesentleg nye opplysningar som tilseier ei anna vurdering av vilkåra for dispensasjon.
- Klagen inneheld ingen vurdering av opplysningane i vedtaket om at «Synfaring på staden viste at dei faktiske tilhøva låg godt til rette for omsøkt veg». Eit av hovudargumenta både til søkjar og UDU er at det meste av traséen har vore etablert som traktorveg tidlegare, og at forholda for å lage veg for bil utan store terrenginngrep er gode.
- Landbrukseigedomen vil ha reell nytte av vegen, og Fylkesmannen sin argumentasjon om det motsette er ikkje treffande. Nye opplysningar viser og at det er andre som nyttar eigedomen til beite og slått. Ny tilkomst frå kommunevegen, samt utbetring traktorvegen vil betre tilhøva for landbruksdrifta.
- Vegen vil i framtida vere eigd av landbrukseigedomen, og eigar av denne ser ikkje at tiltaket vil få negative, men snarare positive konsekvensar for drifta/bruken av eigedomen.
- Tiltakshavar har vist til at det vil gå med ca 300-350 m² av landbrukseigedomen sitt totale areal på 78 900 m² (her av 13 900 m² overflatedyrka). Synfaring viste at ein del av arealet som går med til vegen ikkje kan seiast å vere dyrkbart. Eigar har og opplyst til tiltakshavar at delar av arealet frå løa og mot fritidsbustaden er myrlendt og har mindre landbruksmessig verdi.
- Tiltakshavar viser til at omdisponert jordbruksareal i Hordaland totalt sett var på 775 000 m² i 2012, og stiller spørsmålsteikn ved om det er i denne saka (300 m²) innstramma skal skje.
- Når det gjeld argumentet i klagen om at vegen vil kunne medføre driftsulemper for landbrukseigedomen, framhevar tiltakshavar at fritidsbustaden har vegrett over arealet og at traséen vert nytta som tilkomst òg i dag. Forskjellen vert kun at den kan nyttast bil på strekninga.

Det vert vist til merknadene frå tiltakshavar i sin heilskap.

Uttale frå landbrukskontoret:

I notat dagsett 13.1.2016 er følgjande opplyst:

«Bruket har 2,8 daa fulldyrka jord, 13,9 daa overflatedyrka jord, 38,4 daa beite, 17, 4 daa skog og 6,5 daa anna areal. Eigedommens totale areal er 78, 9 daa. Det er ikkje sjølvstendig drift på bruket, men arealet vert leigd ut og vert nytta til både beite og slått. Omsøkt tiltak vil krevje

løyve til omdisponering etter jordlova.

Dyrka eller dyrkbar jord skal ikkje brukast til føremål som ikkje tek sikte på jordbruksproduksjon jf. § 9 i jordlova. Det kan vid særlege høve gjevast samtykke til omdisponering når dette kan forsvarast ut frå ei jordbruksfagleg vurdering. Med formulering særlege høve, menes det at dyrka og dyrkbar jord skal ha eit sterkt vern jf. rundskriv M-172013 omdisponering og deling – lov om jord pkt. 6.4.1. Dette understrekar også føremålet med lova, som er å bidra til det grunnleggjande føremålet med jordvernet, å sikra matproduserande areal for framtidige generasjonar jf. rundskriv M-172013 omdisponering og deling – lov om jord pkt. 6.4.1.

Jordlovas § 9 seier følgjande om omdisponering:

Dyrka jord må ikkje brukast til føremål som ikkje tek sikte på jordbruksproduksjon. Dyrkbar jord må ikkje disponerast slik at ho ikkje vert eigna til jordbruksproduksjon i framtida.

Departementet kan i særlege høve gi dispensasjon dersom det etter ei samla vurdering av tilhøva finn at jordbruksinteressene bør vika. Ved avgjerd skal det mellom anna takast omsyn til godkjende planar etter plan- og bygningslova, drifts- eller miljømessige ulemper for landbruket i området, kulturlandskapet og det samfunnsgagnet ei omdisponering vil gi.

Samtykke til omdisponering kan givast på slike vilkår som er naudsynte av omsyn til dei føremåla lova skal fremja.

Tiltaket har vorte vurdert etter dei omsyn som § 9 skal ivareta.

Drifts- og miljømessige ulemper:

Arealet som er omsøkt er ein del av ein større samanhengande teig på 7 daa med overflatedyrka jord som i dag vert nytta til slått og beite. Vegen som er planlagt vil ha ei lengde på om lag 120 meter på dyrka mark. Den planlagde vegtraseen vil krevje 300-350 m² areal, men vegen vil truleg krevje litt meir areal i området der vegen er planlagt å kome inn på når vegen kryssar ei mindre forsenking der vegen er planlagt løfta opp 1,6 meter.

Tiltaket vil medføre ei dårlegare arrondering av jordbruksarealet. Dette som følgje av at vegen må løftast for å koplust inn på kommunal veg. Arronderinga kan ytterlegare verte svekka av at vegen ikkje er planlagt i ytterkant av landbruksarealet, sjølv om vegen er planlagt lågt i terrenget. Vidare vil vegen føre til oppstyking av eit samanhengande jordbruksareal. Den aktuelle teigen heng saman med ein teig med fulldyrka jord på 2,8 daa. Når ein skal vurderer drifts og miljømessige ulemper er det ikkje bare dagens bruk av arealet som skal vurderast, men også framtidig. Det er viktig å sjå på om tiltaket kan få konsekvensar for framtidig drift. Ein ser i dag ein trend til at mindre gardar/driftseiningar ofte blir starta opp att i aktiv drift. Ei deling av eit større jordbruksareal kan leggja band på eller føre til ulemper ved framtidig drift. Vegen kan truleg nyttast i noko jordbruks-samanheng, men vegens plassering kan medføre støy og støvplager dersom eksisterande driftsbygning vert teke i bruk i jordbruks-samanheng. I tillegg er det erfaringsmessig lett at det kan oppstå konflikstar knytt til vegar som kryssar jordbruksareal, gjerne i form av at brukarar av vegen sjenerast av dyretråkk, møkk eller støy. Dersom vegen i framtida vert inngjerda, vil dette vere ein betydelig driftsmessig ulempe. Ei annen driftsmessig ulempe er trafiktryggleiksmessig, vegen er planlagt heilt i kant av bygningen og skal krysse eit areal som delvis vert nytta til beite. Dette kan auka faren for kollisjon mellom personkjøretøy og husdyr eller personar som ferdast på arealet eller i samband med driftsbygning [adm.understreking].

Kulturlandskapet:

Med kulturlandskapet meinast både landskapsbilete, mangfaldet i naturen og kulturhistoriske verdiar. Området vegen er planlagt i, framstår i dag som ganske godt, og ber svært få preg av større inngrep. Det er viktig å påpeike at begrepet også omfattar natur- og kulturelement heng saman med arealet som eksempelvis steinmurar jf. rundskriv M-172013 pkt. 6.4.2.

Landskapsbilete er variert med naturleg element i form av knausar og små søkk. Det er også tørrmurte element i landskapet med ein tørrmurt oppbygd veg, samt ein tørrmurt støttemur under den kommunale vegen. Ein ny veg i dette landskapet vil endre landskapsbilete frå det som er i dag. Der det er planlagt å kople vegen inn på kommunal veg, vil ein ny veg skjule store delar av den tørrmurte støttemuren som i dag er godt synleg [adm. understreking].

Samfunnsgagnet:

Samfunnsinteresser som taler for at det kan gjevast samtykke til omdisponering vil eksempelvis vere offentlege eller private formål som tilgodeser ålmenta og føremål som tek sikte på å auka sysselsetting og næringsutvikling i bygdene. Inn under bergepet samfunnsgagnet kjem også omsynet til busetting. I denne saka er det ikkje busettingsomsyn eller føremål som aukar sysselsetting eller næringsutvikling i bygdene.

Konklusjon

Tiltaket som er omsøkt er lite, men administrasjonen har lagt vekt på framtidige konflikhtar som kan oppstå som følge av slike tiltak. Vidare er det viktig å peike på at omsøkt tiltak vil endre landskapsbilete i eit forholdsvis urørt kulturlandskap, og skjule vesentlege tørrmurte element. Tiltaket vil ikkje kunne oppfylle lovas krav til busettingsomsyn, sysselsetting eller næringsutvikling. Dersom det vert gitt løyve til tiltaket vil det kunne skape presedens i kommunen, det er fleire stader i kommunen der eigarane av fritidseigedom har veg- eller gangrett over jordbruksareal.

Administrasjonen har etter ein samla vurdering kome fram til at tiltaket ikkje oppfyller vilkåra som vert krevd i jordlovas § 9 for å få samtykke til omdisponering».

VURDERING:

Plan- og lovgrunnlag – Rettsleg utgangspunkt for kommunen si klagevurdering:

På bakgrunn av klagen og opplysningane i saka elles skal kommunen på ny vurdere om vilkåra for å gi dispensasjon som omsøkt er til stades i saka.

Både vilkår og heimel for dispensasjon følgjer av pbl. § 19-2. Det vert særleg vist til dei to grunnvilkåra i § 19-2 andre ledd: (1) Dispensasjon kan ikkje gjevast dersom omsyna bak enten føresegnene det må dispenserast frå eller formålsføresegnene i pbl. § 1-1 vert sett vesentleg til side. (2) Fordelane med å gi dispensasjon må vere klart større enn ulempene etter ei samla vurdering.

Begge desse vilkåra må vere oppfylte for at kommunen skal kunne gi dispensasjon.

Det er søkt om dispensasjon frå KPA sitt LNF-formål og frå forbodet i pbl § 1-8 mot byggjetiltak i 100-metersbeltet mot sjø for etablering av veg som skal tene som tilkomst til ein fritidsbustad.

Omsyna bak planformåla «*natur- og friluftsområde*» og bak strandsonevernet i pbl § 1-8 er i relasjon til denne saka langt på veg samanfallande. Det generelle byggjeforbodet i strandsona har som hovudformål å gi natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre ålmenne interesser eit særleg vern, jf. pbl. § 1-8. Lova klargjer med dette dei særlege arealdisponeringsomsyn som gjer seg gjeldande i strandsona, og pålegg med dette plan- og bygningsstyresmaktene eit særskilt ansvar for å ivareta desse omsyna ved si utøving av myndigheit etter lova.

Ved å avsetje det aktuelle området til LNF-formål har kommunen òg gjennom kommuneplanen sin arealdel gitt natur- og friluftssinteresser eit særleg vern på staden.

Omsyna bak arealformålet «*landbruk*» er i hovudsak å verne om samfunnsinteresser knytt til det å ta vare på store samanhengande landbruksområde, hindre uheldig oppstyking av landbruksareal og grønstrukturar, jordvern og elles å leggje til rette for eksisterande eller framtidig landbruksdrift.

Ved handsaming av dispensasjonssøknader må kommunen vurdere kva for verknader ein dispensasjonspraksis vil kunne få for området eigedomen ligg i og kommunen elles, - i eit heilskapleg perspektiv. Det er mellom anna dette som gjer at lovgjevar har stilt opp strenge vilkår for dispensasjon.

Konkret vurdering av klagen:

Utgangspunktet for administrasjonen er at det er UDU sitt vedtak i sak 78/2015 som gir uttrykk for Meland kommune sitt standpunkt i saka. UDU har etter synfaring på staden vurdert vilkåra for dispensasjon som oppfylt etter ei konkret vurdering av omfang og verknad av terrenginngrepet og nytta av tiltaket for landbruket. UDU har i klageomgangen høve til å «*...oppheve eller endre vedtaket dersom den finner klagen begrunnet*», jf forvaltningslova § 33, 2. ledd.

Utgangspunktet ovanfor til tross, vil det i alle saker vere administrasjonen sitt ansvar å fremje forslag til vedtak som er i samsvar med aktuelt rettsgrunnlag slik at kommunen treff vedtak i samsvar med gjeldande rett og lovgjevares intensjon. Administrasjonen er framleis av den oppfatning av tiltaket vil vere vesentleg i strid både med omsyna bak LNF-formålet og byggjeforbodet i strandsona. Saka vil vere eigna til å skape presedens som rettesnor for seinare avgjerder i liknande saker. Når det gjeld vurderinga knytt til LNF- og strandsonesomsyn viser administrasjonen til grunngevinga i det opphavlege avslagsvedtaket og saksframstillinga i førre klageomgang. For heilskapens skuld vert vurderinga i sistnemnde saksframstilling sitert:

«Administrasjonen held fast ved at omsyna til landbruksdrift på staden, natur- og friluftssinteresser, kulturmiljø- og landskapsomsyn og omsyna til KPA som plan- og arealdisponeringsmessig styringsverktøy vil bli sett vesentleg til side gjennom dispensasjonar som omsøkt i denne saka. Administrasjonen er dermed ikkje samd med klagaren i at det her er tale om eit lite tiltak, eller at denne saka ikkje er eigna til å danne uheldig presedens for framtidige saker. Til det siste kan det nemnast at kommunen kvart år mottar eit ikkje ubetydeleg tal liknande søknadar om framføring av vegar til eksisterande hytter i strandsona og i LNF-område. Administrasjonen kan såleis ikkje sjå at denne saka i så måte er særmerkt.

Administrasjonen held vidare fast ved at det ikkje ligg føre ei klår overvekt av objektive fordelar av plan- eller arealdisponeringsmessig karakter som taler for at det bør gjevast dispensasjon som omsøkt i denne saka. Gjennom klagen vert det rett nok gjort gjeldande at vegen òg vil kunne tene dei aktuelle landbrukseigedomene på staden, men i så tilfelle bør eigarane av desse eigedomene i staden vurdere å søkje om etablering av landbruksveg i medhald av *Forskrift om planlegging og godkjenning av landbruksveier*. Dersom vilkåra for etablering av veg med heimel i denne forskrifta er til stades vil det heller ikkje vere naudsynt med dispensasjon frå

LNF-formålet eller frå byggjeforbodet i strandsona.

Administrasjonen ser at det kan vere ein viss trafikal fordel om brukaren av den aktuelle fritidseigedomen kan parkera på eigen grunn, men kor denne fordelten ikkje veg tyngre enn dei ulemper som er påpeika i det påklaga vedtaket, jf. òg vurderinga over her. I alle tilfelle har tiltakshavar sjølv sagt ein sjølvstendig plikt til å sjå til at han ikkje parkerer slik at det kan oppstå trafikkfare langs kommunevegen».

På bakgrunn av uttalen frå landbrukskontoret, finn administrasjonen ikkje grunn til å endre oppfatning av saka av omsyn til landbruksdrift på eigedomen. Det vert vist til saksutgreiinga ovanfor der denne uttalen er sitert i sin heilskap.

Noko ytterlegare grunngjeving frå administrasjonen si side kan ein ikkje sjå at det er grunnlag for. UDU må vurdere om det i klageomgangen er kome fram nye opplysningar som tilseier at vedtaket skal gjerast om.

Framlegg til vedtak og opplysningar om vidare handsaming:

Administrasjonen fremjer to alternative forslag til vedtak i saka. På bakgrunn av grunngjevinga ovanfor er rådmannen sitt framlegg til vedtak at klagen vert tatt til følge og at Utval for drift og utvikling treff nytt vedtak om å avslå dispensasjonssøknaden. Dette vil vere eit nytt vedtak etter forvaltningslova som skal sendast partane med opplysning om klagerett.

På bakgrunn av sakshistorikken og UDU sitt vedtak i møte 3.11.2015, sak 78/2015, finn rådmannen det rett å fremje alternativt forslag til vedtak om at klagen ikkje vert tatt til følge. Saka vil då bli sendt Fylkesmannen i Hordaland for vidare behandling av føreliggjande klage. Det vil ikkje vere Fylkesmannen i Hordaland som tek endeleg avgjerd i klagesaka (ugild), men eit anna fylkesmannsembete oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet (setjefylkesmann).

Framlegg til vedtak:

«Utval for drift og utvikling tek klagen frå Fylkesmannen i Hordaland til følge. Meland kommune avslår i medhald av pbl § 19-2 søknad om dispensasjon frå forbodet mot tiltak i LNF-områda i kommuneplanen sin arealdel og byggjeforbodet i strandsona, jf føresegnene til KPA punkt 1.6.0 og plan- og bygningslova § 1-8, for etablering av veg til fritidsbustaden på gbnr 41/20 over gbnr 41/2 og 41/7 som omsøkt.

For grunngjeving av vedtaket vert det vist til saksutgreiinga og vurderinga over.»

Alternativt framlegg til vedtak:

«Utval for drift og utvikling finn at klage frå Fylkesmannen i Hordaland dagsett 24.11.2015 ikkje inneheld ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 3.11.2015, sak 78/2015, vert omgjort. Klagen vert difor ikkje tatt til følge. Det vert vist til grunngjevinga frå tiltakshavar og grunngjevinga i vedtaket av 3.11.2015 som grunnlag for vedtaket.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.»

Utval for drift og utvikling - 06/2016

UDU - behandling:

Framlegg til vedtak frå Tormod Skurtveit, AP:

"Utval for drift og utvikling finn at klage frå Fylkesmannen i Hordaland dagsett 24.11.2015 ikkje inneheld ny grunngjeving eller nye opplysningar som tilseier at dispensasjonsvedtaket av 3.11.2015, sak 78/2015, vert omgjort. Klagen vert difor ikkje tatt til følgje. Det vert vist til grunngjevinga frå tiltakshavar og grunngjevinga i vedtaket av 3.11.2015 som grunnlag for vedtaket.

Saka vert sendt til Fylkesmannen i Hordaland for endeleg avgjerd av setjefylkesmann oppnemnd av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.»

Ved røysting fekk framlegg til vedtak frå Tormod Skurtveit, AP, 4 røyster for, 5 i mot (H, MDG, KrF, SP) og fall.

Framlegg til vedtak frå administrasjonen fekk 5 røyster for, 4 i mot (AP, FrP) og er såleis vedteke.

UDU - vedtak:

«Utval for drift og utvikling tek klagen frå Fylkesmannen i Hordaland til følgje. Meland kommune avslår i medhald av pbl § 19-2 søknad om dispensasjon frå forbodet mot tiltak i LNF-områda i kommuneplanen sin arealdel og byggjeforbodet i strandsona, jf føresegnene til KPA punkt 1.6.0 og plan- og bygningslova § 1-8, for etablering av veg til fritidsbustaden på gbnr 41/20 over gbnr 41/2 og 41/7 som omsøkt.

For grunngjeving av vedtaket vert det vist til saksutgreiinga og vurderinga over.»